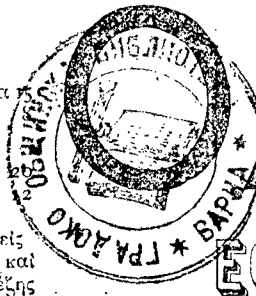

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Εσωτερικού:
Ετήσια Λέβα
Εξαμηνιος
Εξωτερικού:
Ετήσια φράγκα
Εξαμηνιος
Αι συνδρομαί πέμπονται εις
διεθνείς ταχυδρ. επιταγὰς και
γραμματεια της βουλγ. τραπέζης
δι' επιστολής επί συστάσει.
Τὰ γραφεία της «Οδησός»
έν τῷ Α. τμήματι Ἀριθ. 535.

ΟΔΗΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Εν τῇ τετάρτῃ σελίδι ὁ στίχος
διὰ χαρακτήρων τῶν δώδεκα
στιγμῶν τιμάται ΕΝΟΣ ΛΕΒΟΥ.

Διὰ διαρκείας ἀγγελίας γίνονται
ἰδιαιτέραι συμφωνίαι.

Τὰ πρὸς τὴν «Οδησὸν»
ἀποστελλόμενα χειρόγραφα
δηλοῦντα τὸν τόπον τῆς προε-
λεύσεως καὶ ὄντα ἐνυπόγραφα
δὲν ἐπιστρέφονται, τὰ δὲ μὴ
τοιαῦτα δὲν λαμβάνονται
ὡς ὄψει.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΟΝΟΝΤΑΙ

ΤΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΙΜΩΝΤΑΙ ΛΕΒΟΥ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Χ. Α. ΔΑΜΠΡΙΔΗΣ

Ἀπευθυντέον: Α la direction du Journal «Οδησός».

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΕΚΑΤΟΣΤΩΝ

ΦΥΛΛΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘ. ΕΤΟΥΣ ΤΙΜΑΤΑΙ 5 ΛΕΒΩΝ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφε-
ρομένων ὅτι ἀπὸ τοῦδε μένον ἐν τῇ
τετάρτῃ σελίδι θὰ δημοσιεύων-
ται εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατὰ
τὴν ἐν τῇ προμετωπίδι διατήρησιν
εἰς δὲ τὰς λοιπὰς μένον αἱ ἐκ τοῦ
γραφείου τῆς «Οδησός» ἐξερχόμε-
ναι, ὡς καὶ αἱ ἐπὶ πληρωμῇ δια-
τριβαί. Πρὸς δὲ ὅτι οὐδεμία ἀγ-
γελία ἢ εἰδήσις δημοσιευ-
θήσεται διωρὸν ἐκτὸς τῶν περιδι-
κῶν, ἐφημερίδων ἢ βιβλίων ὧν ἀν-
τίτυπον ἀποστέλλεται τῇ διεύθυνσει
ἢ τῇ συντάξει τῆς «Οδησός».

Ταῦτα πρὸς ἀποφυγὴν πάσης
παρεξηγήσεως.

Εν Βάρνη 27 Ιανουαρίου 1893.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Η ΕΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙ-
ΩΝ.—Κατ' εἰδήσεις ἰταλικῶν φύλ-
λων, ὧν δὲν ἐγγυώμεθα τὴν ἀ-
κριβείαν, ὁ Πάπας κύριον ἔχει
νῦν μέλημα τὴν ἑνωσὴν τῶν Ἐκ-
κλησιῶν τῆς Ανατολῆς καὶ τῆς
Δύσεως, εἶπε δὲ πρό τινων ἡμε-
ρῶν ὅτι, πρὶν ἢ κλείσῃ τοὺς ὀ-
φθαλμοὺς, ἐλπίζει νὰ ἴδῃ τὰς δύο
Ἐκκλησίας ἐνωμέναις εἰς μίαν καὶ
μόνην. Ἐγραψεν ἰδιοχείρως εἰς
τὸν Σουλτάνον παρακαλῶν αὐ-
τὸν νὰ μὴ παρακωλύσῃ τὰς προ-
όδους (:) τοῦ καθολικισμοῦ ἐν Ἀ-
νατολῇ, ὑποστηρίζουσι δὲ ὁρῶν
τὰς εὐχὰς τοῦ Βατικανοῦ αἱ κυ-
βερνήσεις τῆς Ρωμανίας, τῆς
Βουλγαρίας, τῆς Σερβίας καὶ τοῦ
Μαυροβουνίου. Καὶ ὁ Τσάρος ἐ-
βεβαίωσεν ἐγγράφως τὸν Πάπαν
ὅτι θὰ προστατεύσῃ τὸν ἐν Ρωσ-
σίᾳ καθολικισμόν.

Ο ΙΩΒΙΛΑΙΟΣ ΤΟΥ ΠΑΠΑ—
Μεγάλαι ἐορταὶ παρασκευάζονται
πρὸς πανηγυρισμὸν τοῦ ἐπισκοπι-
κοῦ Ιωβιλαίου τοῦ Πάπα. Οἱ αὐ-
τοκράτορες τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς
Γερμανίας, ἡ ἀντιβασιλίςσα τῆς Ι-
σπανίας, ἡ ἀνασσα τῆς Ἀγγλίας,
ἀντιβασιλεὺς τῆς Βαυαρίας, ὁ βα-
σιλεὺς τῆς Σαξονίας θὰ πέμψω-
σιν ἐκτάκτους ἀπεσταλμένους, τὴν
δὲ γαλλικὴν δημοκρατίαν θ' ἀν-
τιπροσωπεύσῃ ὁ παρὰ τῷ Βατικα-
νῷ πρεσβευτὴς Λερέδρε.

ΑΙΠΡΟΠΟΣΕΙΣ ΩΣ ΔΩΡΟΝ.—
Ο Γερμανὸς αὐτοκράτωρ ἔχει τὸ

δῶρον τῶν προπόσεων. Τὸν δοῦ-
κα τοῦ Εδιμβούργου ἀνόμασεν
ἐπίτιμον ναύαρχον τοῦ γερμανι-
κοῦ στόλου, προπιδὼν δ' ὑπὲρ αὐ-
τοῦ, εἶπεν· «Ο ἀγγλικὸς στόλος
εἶναι τὸ προτότυπον τοῦ γερμα-
νικοῦ ἐκ τεχνικῆς καὶ ἐπιστημονι-
κῆς ἀπόψεως. Οἱ κατὰ θάλασσαν
Ἀγγλοὶ ἡρώς οἷος ὁ Νέλσων ἦ-
σαν καὶ ἔσονται πάντοτε οἱ πο-
λικοὶ ἀστέρες τῶν Γερμανῶν ἀ-
ξιωματικῶν καὶ ναυτῶν, οὓς ἐμ-
πνέει ἐπ' ἰσῆς πνεῦμα φιλοπατρί-
ας. Καίτοι ἰδιαιτέρα ἀποστολὴ τοῦ
γερμανικοῦ στόλου εἶναι ἡ τήρησις
τῆς εἰρήνης, τὸ καθήκον τοῦ θά ἐπιτε-
λέσῃ καλῶς καὶ ἐν πολέμῳ, ἐάν
δὲ ποτε συμπέσῃ τὰ ἀγγλι-
καὶ γερμανικὰ σκάφη νὰ πολε-
μήσωσι παράπλευρα κατὰ κοινὸν
ἐχθρὸν, τὸ περίφημον σύνθημα
τοῦ Νέλσωνος «ἡ Ἀγγλία προσ-
δοᾷ ὅτι ἕκαστος θὰ πράξῃ τὸ
καθήκον του», θὰ εὖρη ἰχθῶ ἐν
ταῖς καρδίαις τῶν γερμανικῶν
πληρωμάτων».

ΣΥΝΔΙΑΛΛΑΓΗ ΜΙΛΑΝΟΥ.—Η
θέσις τῆς βασιλίσσης Ναταλίας μετὰ
τὴν ἀπροσδόκητον στυφίαν αλλαγὴν
εἶναι ἀναντιρρήτως εὐχερεστέρα ἢ
ἡ τοῦ Μιλάνου. Πρὸς Γάλλον ἀν-
ποκριτὴν, συνδιαλεχθέντα μετ' αὐ-
τῆς, εἶπεν· «Οὐδέποτε ἔπαυσα θε-
ωροῦσα τὸν Μιλάνον ὡς τὸν νό-
μιμόν μου σύζυγον καὶ πάντοτε
διεμαρτυρήθην κατὰ τοῦ διαζυγί-
ου. Τὶ εἶπαμεν κατὰ τὴν πρώτην
ἡμῶν συνάντησιν οὐδαμῶς ἐνδι-
αφέρει τὸ δημόσιον. Ἡ συνδιά-
λεξις διήρκεσε δύο ὥρας, ὅτε δ'
ὁ σύζυγός μου ἐξῆλθε τῆς ἐπαύ-
λεως, πᾶσα παρεννόησις εἶχε δι-
ασκεδασθῇ. Ἡ εἰλικρινὴς αὕτη συν-
διαλλαγὴ πληροὶ χαρὰς τὴν μη-
τρικὴν καὶ πατριωτικὴν μου καρ-
δίαν, τὴν ἀγαλιάσιν μου δὲ θὰ
συμμερισθῶσι πάντες οἱ Σέρβοι.
καὶ τὸ διαζύγιον ἂν ἀκυρωθῇ κατὰ
τύπον, κἂν τε καταστῇ ἀναγκαία
ἡ ἀνανέωσις τοῦ γάμου, μετὰ ἐ-
να μῆνα θὰ ἦμαι ἐν Σερβίᾳ ἢ
εὐδαιμονεστέρα τῶν μητέρων καὶ
ἢ μᾶλλον ἀρρωστωμένη τῶν συ-
ζύγων».

— Προχθὲς ἐπρόκειτο νὰ δικα-
σθῇ ἐν τῷ δικαστηρίῳ Βουκουρε-
στίου ἡ αἰτήσις τῆς ρωμανικῆς
κυβερνήσεως αἰτούσης ἵνα τεθῇ
εἰς κατοχὴν τῆς περιουσίας Ζάπ-
πα. Γνωστὸν ὅτι κατὰ τὴν προη-
γουμένην ἐμπάνισιν τὸ δικαστή-
ριον ἀπέκλεισε τῆς δίκης τὴν ἐλ-
ληνικὴν κυβέρνησιν νὰ καταθέ-
σῃ τὴν ἐγγύησιν judicatum solvi.

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Οἱ διαφοραὶ λόγοι δι' οὓς
νομφεύεται τις

ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

(ὑπὸ H. Sternberg)

Μολονότι μέχρι τοῦδε δισεκατομύ-
ρια ἀνθρώπων προέβησαν εἰς γάμον
καὶ ἕκαστος τούτων δύναται νὰ ἔσχε
διὰ τὸ σοβαρὸν τοῦτο διάβημα ἕνα ὅλως
ἰδιαιτερον λόγον, ἐπικρατεῖ ἐν τούτοις
πανταχοῦ ἡ πεποιθῆσις, ὅτι δύναται τις
ν' ἀπαριθμήσῃ τὰ ἐλατήρια τοῦ γάμου
ἐπὶ τῶν δακτύλων.

Εἰρας, εὐχαρίστησις, καθήκον πρὸς
τοὺς παῖδας, συμφωνία χαρακτήρων,
ἐξωτερικὴ ἀνάγκη, σύνεσις καὶ ὑπολο-
γισμός, ταῦτα εἶναι ὡς λέγουσι κοινὰς
τὰ ἀποτελοῦντα τὴν κλίμακα τῶν δια-
φόρων ἐλατηρίων. Διότι ἐκ μίσους, ἀπ-
αρξικείας, ἀπλῆς ἀνοησίας ἢ καὶ ὅλου
ἐξ ἀπελπισίας βεβαίως οὔτε συνήθη
οὔτε συνάπτεται γάμος.

Καὶ ἐν τούτοις ἐπὶ πρῶτον μέχρι τοῦδε
οὐ μόνον ταῦτα ὡς ἐλατήρια γάμου,
ἀλλὰ καὶ πολλὰ ἄλλα μόλις ὡς δυνα-
τὰ θεωροῦμενα. Μεταξὺ αὐτῶν εὐρίσκε-
ται ὡς ἐλατήριον καὶ ὁ ἐν καιρῷ νυκτός
περίπατος. Διότι ἄγγλος τις κατὰ τὴν ἰδι-
αν του ὁμολογίαν ἐνυμφεῦθη μόνον ἐνε-
κεν τούτου, διότι εὐρίσκε πάντοτε με-
γάλην δυσκολίαν εἰς τὸ ν' ἀνοίξῃ τὴν
θύραν, ὅσας ἐν βαθείᾳ νυκτὶ ἐπανήρ-
χετο εἰς τὸν οἶκον του καὶ εἶχεν ἀνάγκη
ἀνθρώπου τινὸς ὅστις νὰ τῷ ἀνοί-
γῃ. Ἄλλος τις πάλιν ἔλαβε μίαν σύζυ-
γόν διὰ μόνον τὸν λόγον, διότι ἀπέ-
καμε νὰ προσφέρῃ πάντοτε καρποὺς
καὶ γλυκίσματα εἰς τὰς κυρίας τῶν φί-
λων του καὶ εἰς τὰς διαφόρους διασκε-
δάσεις νὰ χρησιμεύῃ ὡς καβαλιέ-
ρος αὐτῶν, ἐν ἄλλαις λέξεσιν: ὁ ἀν-
θρωπος ἤθελε ν' ἀναπαυθῇ, νὰ ἡσυχά-
σῃ, καὶ ἐπειδὴ ἡ ἐλπίς, τοῦ ν' ἀπολαύ-
σῃ τὸ πολὺτιμον τοῦτο αγαθὸν ἐν τῷ
γάμῳ, δὲν τὸν ἠπάτησε καὶ πρὸς τού-
τοις ἀκόμη καὶ χρηματικὰς οἰκονομίας
ἔκαμνεν, ἀνεκοίνωσε δημοσίᾳ πρὸς
πάντας τοὺς ἀγάμους τὴν καλὴν—ὡς
οὗτος ἐρρῶνει—συμβουλὴν, νὰ ἀποδε-
χθῶσι τὸ ἐλατήριον τοῦ γάμου του
καὶ νὰ τὸν μιμηθῶσι.

Εν τούτοις φαίνεται ὅτι τοῦτο δὲν
συνέβη. Οὐδεὶς τοῦλάχιστον τῶν πολ-
λῶν ἐγγάμων κυρίων, οἱ ὅποιοι ἀνήγ-
τησαν εἰς τὴν ἀπευθυνθεῖσαν αὐτοῖς ἐ-
πὶ περιέργου τινὸς σοφοῦ ἐρώτησιν;
«Διατὶ ἐνυμφεῦθητε;» ἐξεφράσθη ὑπὸ
τὴν ἀνω ἐννοιαν· ἀπ' ἐναντίας ἐξεδη-
λώθησαν τότε ἄλλα οὐσιωδῶς διαφορὰ
ἐλατήρια.

«Ενυμφεῦθην διότι ἡ μομφὴ τοῦ πα-
τρός μου ὅτι με ὅλον τὸν ὀκταετη ἔ-

ρωτά μου ἤμην πάντοτε ἀκόμη ἀγάμος
σφόδρα με ἐξώργισε καὶ ἐπεθύμουν λί-
αν νὰ τῷ ἀποδείξω, ὅτι ἀνέκαθεν οὐδ-
ἐν ἄλλο ἥτο μοι εὐκολώτερον, ἢ νὰ
λάβω μίαν σύζυγον, ἀρκεῖ μόνον νὰ
ἦθελον συγκατανεύσῃ» ἔγραψεν εἰς·
καὶ εἰς ἄλλος ἀνεκοίνου δημοσίᾳ, ὅτι
ὑπέκυψεν ὑπὸ τὸν ζυγὸν τοῦ γάμου,
διότι ἡ Εὐελίνα του τῷ εἶπεν ὅτι πέν-
τε ἄλλοι νεαροὶ κύριοι τῇ εἶχον κάμε
προτάσεις γάμου. Τότε δὲν ἠδύνατο ὁ
ἀνθρωπὸς μας φυσικὰ νὰ κυθυστερήσῃ.
Καθ' ὅσον θὰ διεκινδύνευεν ἡ φήμη
αὐτοῦ ὡς ἀκαταγωνίστου.

Εἰς τὴν πρώτην λοιπὸν ὡς καὶ εἰς
τὴν δευτέραν περίπτωσιν—διὰ νὰ ὀνο-
μάσωμεν τὸ πρᾶγμα μετὰ τὸ ἀληθές του
ὄνομα—ἐλατήριον τοῦ γάμου ὑπῆρξεν
ἡ μάταιο φροσύνη. Τὸ ἐλατήριον τοῦτο
εἶναι λίαν συχνὸν καὶ εἶναι τόσῳ ἀν-
θρώπινον, ὅσῳ τυχὸν καὶ τὸ διὰ λό-
γους υγείας.

Λόγοι υγείας; Ναι, εἶναι δυνατόν
ἂρά γε, καὶ οὗτοι νὰ συγκαταλέγων-
ται μεταξὺ τῶν ἐλατηρίων τοῦ γάμου;
Βεβαίως εὐρίσκονται καὶ οὗτοι ἐν τῇ
μακρᾷ σειρά τούτων, καὶ τοῦτο ὄχι
μόνον ἀπὸ τοῦ θέρους 1890, ὅτε ἐγνώ-
σθη ὅτι ὁ μισόγαμος λόρδος Δ* ἀφῆκε
ἐνυμφεῦθαι, διότι ἐθεώρησεν ὡς τὸ κάλ-
ιστον μέσον κατὰ τῆς δυσθυμίας του
τῆς μελαγχολικῆς, μίαν νεαρὰν ζωη-
ρὰν σύζυγον, ἀλλ' ἀπὸ πολλοῦ ἤδη
χρόνου. Διότι εἶναι ἀκριβῶς 25 ἔτη
ἀφ' οὗτο ὁ εὐγενὴς Σιρ Ἐδουάρδος
Σπένσερ ὠρκίσθη εἰς τὴν σημαίαν τοῦ
γάμου, ἵνα ἀπαλλαγῇ τῆς νευρικῆς κα-
ταστάσεως, εἰς ἣν τὸν εἶχον ρίψει αἱ
ὑπὸ τῆς κατόπιν πενθερᾶς τοῦ ἀδιακό-
πως γενόμεναι πρὸς αὐτὸν διηγῆσεις
περὶ συζυγικῆς εὐτυχίας.

Τὸ ἐλατήριον τοῦτο τοῦ γάμου δύ-
ναται τις ἐπὶ τέλους ἀκόμη νὰ ἐννοή-
σῃ, ἀλλ' ἐάν, ὡς τοῦτο συνέβη ἐν Ιρ-
λανδίᾳ, νέος τις, ὠραῖος, διαθέτει ἐτη-
σίως πρόσσodon τακτικὴν ὑπὲρ τὰς 20,
000 λίρας στερλίνας, νυμφεῦθαι μίαν
γυναῖκα, ἢ ὅποια ἠδύνατο κάλλιστα νὰ
εἶναι μίμμη του, διὰ τὸν λόγον, ἵνα
ἐν μελλοῦσῃ αὐτοῦ ἀσθενίᾳ τὸν περι-
ποιεῖται ἐπίσης· τόσῳ καλῶς, ὅσῳ καὶ
ὀλίγῳ πρότερον ὅτε εἶχεν ἀσθενήσῃ ἢ
ἐάν θελκτικὴ τις κόρη τῆς Αλθιόνος
τείνῃ τὴν χεῖρα τῆς διὰ βίου εἰς ἕνα
Αθίγγανον, ἵνα, τὴν ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ ἐ-
πιβληθεῖσαν αὐτῇ διαρκὴ κίνησιν ἐν ἐ-
λευθέρῳ ἀέρι δυνηθῇ νὰ ἐκτελέσῃ ὑπὸ
τὴν διὰ νόμου καθιερωθεῖσαν προστα-
σίαν ἐνὸς συζύγου, τότε ἀπέναντι τοι-
ούτων ἐλατηρίων γάμου τὸ λογικὸν
τινὸς παύει πλέον λειτουργοῦν.

(ἀκολουθεῖ)

Εν Βάρνη τη 30 Ιανουαρίου 1893.

Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Πάντοτε, όσάκις ο Ηγεμών εξέρχεται των συνόρων της Ηγεμονίας, σπεύδουσιν άμέσως αϊ ρώσικαί έφημερίδες γράφει ή "Σφομπόδα", να διασαλπίζουν "ότι ο Ηγεμών δεν θα επανέλθῃ πλέον", χωρίς ν' αναγνωρίζονται ότι τά πράγματα θα τους διαψεύσουν.

Και κατά την παρούσαν περίστασιν δεν παρέλειψαν ν' επαναλάβουν τα αυτά. Κατά τον ρώσικόν τύπον ή αναχώρησις του Ηγεμόνος άπερίδωτο εις την δυσχερή θέσιν εις την εύρίσκεται ένθα των επικειμένων έκλογών, έν ή περιπτώσει επέλθει έκλογική τις ήττα μηδόλως επιτρέψῃ. Άφ' έτέρου ο ρώσικός τύπος επινοεί διάφορους παραδόξους προϋποθέσεις. Παρ' αὐτοίς ένκωλυφόρησε άθλίαι τις ψήμη. ότι ο κ. Σταμπολόφ προσπαθεί "να ιδρύσῃ δικτατορίαν και έκθρονίσῃ τόν Ηγεμόνα". Και ή άπαίσις και άνοπόστατος αὐτῇ εἰδήσις αναγράφεται παρ' άπασών των έφημερίδων. Ουδέν όμως εύρωπαϊκόν φύλλον οὐδ' έλαχίστην προσοχήν δίδει εις τάς κακοδόλους ταύτας των Ρώσων διαδόσεις. Η "Νόβοστ" άρρομήν λαμβάνουσα εκ του ταξιδίου της Α. Β. Γ. του Ηγεμόνος προς επίσκεψιν των συγγενών του, δημοσιεύει σχοινοτενή συνέντευξιν ένός των συντακτών της μετά ού Τσαγκώφ Λοντοκάνωφ και Στάντσεφ. Κατ' αὐτούς ο Ηγεμών άπῆλθε, διότι φοβείται ότι ή μεταρρύθμισις του 38 άρθρου του Συντάγματος δεν θα επιτύχῃ.

Αϊ ήμέτεροι υποθέσεις δείνουνσι την φυσικήν αὐτῶν πορείαν, ότι δήποτε και άν επινωώσιν οί Ρώσοι. Τό βουλγαρικόν έθνος, έχει πλήρη πεποιθήσιν επί του "Αρχοντος Αδού, οὐδείς δέ δύναται να διασαλεύσῃ ταύτην. Οὐδεμία δέ διαφωνία υφίσταται μεταξύ του Ηγεμόνος και του Προθυπουργού του.

Ο Τσαγκώφ και οί άπαδοί του δύνανται να γράψουν και να έμιλώσιν, ότι δήποτε θέλουνσι, δια να πληρόνωνται άδρόως, διότι άν οὕτω δεν προσφέρωνται, πόθεν θα έχωσι τά προς τὸ ζῆν έντός μικροῦ χρόνου θα γείνωσιν αϊ έκλογαί και πάλιν οί Ρώσοι θέλουνσι ιδεῖ, πόσον ἦσαν ήπατιμένοι.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ

Σήμερον ή Εκκλησία μετά του πανελληνίου πανηγυρίζει την εορτήν των τριών της οικουμένης φωστήρων των καταγλαϊσάντων δια της σοφίας αὐτῶν τὸ νοητόν της τε Εκκλησίας και του Εθνους στερέωμα. Η εορτή αὐτή είναι κατ' έξοχήν εορτή των ελληνικών σχολείων διότι έν τῷ προσώπῳ της Τριάδος ταύτης των διδασκάλων της οικουμένης ή ήμετέρα Ορθόδοξος Εκκλησία έγνω να συμβιδάσῃ την Ελληνικήν σοφίαν προς τὸ πνεῦμα της θρησκείας άπορρίψασα έξ αὐτῆς τάς άκάνθας. Χριστιανισμός και Ελληνισμός, έν τῷ προσώπῳ των περικλεεστάτων τούτων διδασκάλων συνεταυτίσθησαν, διεγειρόντων έν ταῖς καρδίαις των μαθητῶν των τὸν προς την φιλοσοφίαν έρωτα, άναπτυσσόντων τάς διάφορους άρετῆς θρησκείας και Ελληνικῆς παιδείας, και δι' αὐτῆς παρασκευάζόντων βατόν και αὐτόν έτι τὸν οὐρανόν. Άνευ των άληθειῶν του Εὐαγγελίου οὐδέν θα εσίμωσιν ή Ελληνική παιδεία περιοριζόμενη έν τῇ στενῇ εκείνῃ γωνίᾳ μεταξύ των πρώτων έφευρετῶν των καθόλου έπιστημῶν, άλλ' άνευ και των φώτων της άρχαίας Ελλάδος μικρόν τι θα ἦν ο Χριστιανισμός έν τῷ κύκλῳ της τυπικότητος περιοριζόμενος. Τό δέ θαυμαστόν ότι έν δυοί λίαν άπ' άλλήλων άφροστηκίαις χώραις, τῇ Ελλάδι και τῇ Ιουδαίᾳ, άρμονικῶς συνεβάδιζον έπιστήμη και χριστιανισμός τά δέ άποτελέσματα του συμβαδισμού τούτου έφάνησαν μετά την έξοδον άμφοτέρων εκ των στενῶν όρίων του γεωγραφικοῦ αὐτῶν κύκλου και ή μὲν μετερσίου τὸ ανθρώπινον πνεῦμα δια των δαιμονίων αὐτῆς θεραπόντων των Ελλήνων φιλοσόφων, εις έπίγνωσιν της άπολύτου έν τῷ κόσμῳ άρχῆς ήτοι του Θεοῦ, ή δέ έπερρώνυνε και έσυστηματοποιεῖ τά διάφορα φιλοσοφικά συστήματα και θεωρίας, άμφοτέροι δέ παρεσκεύασαν την διανοητικήν και ήθικήν της ὅλης άνθρωπότητος άναγέννησιν και άνάπλασιν.

Και τοιαύτη μὲν έν σκιαγραφίᾳ ή σημασία τῆς αὐριον εορτῆς, ήμιν δέ γίνεται άφορμή όπως κατανοώντες τά αγαθά άτινα εκ των άνά την ύψηλίον Ελληνικών σχολείων ως από πολυχέμονος πηγῆς μετεδύθησαν ήμιν προσπαθήσωμεν παντί σθένει την γενναίαν (ποστήριζιν και υπεράσπισιν των ιερῶν τούτων των Μουσῶν ένδιατημάτων ήτοι των καθ' έκαστα σχολείων και Εκκλησιῶν ήμῶν, συνδράμωμεν εκ των ένόντων υπέρ της άξιοπρεπούς αὐτῶν συντηρήσεως άδιαφοροῦντες προς τοὺς

διέποντας τάς τύχας των κοινοτικῶν ήμῶν έφημέρους διοικητάς, υπέρτεροι δέ κομματικῶν άποχρώσεων και άνωτεροι πάσης προσωπικότητος, ως συνεισφέρωμεν τὸν προαιρετικόν ήμῶν ύβολόν, πρσπαθόντες όπως άν έκαστος ήμῶν τάχιον ή βράδιον άναδειχθῇ εκ των άρχόντων της πορείας αὐτῶν, συντελέσῃ εις την βελτίωσιν των κακῶς τυχόν κειμένων, και διαψεύσῃ οὕτω τάς παλαιωθείσας έν τῷ νῷ έκάστου των διεπόντων περί του εύμεταβόλου δῆθεν και άσταθοῦς της νέας γενεᾶς χαρακτήρος έλπίδας, άναδείξῃ δέ τά σχολεία ήμῶν, φυτάρια άληθοῦς παιδείσεως, άμόλυντα άγυρτικῶν και δοκησιόφων διδαγμάτων, άντάξια δέ της ύψηλῆς αὐτῶν άποστολῆς.

Σκ

Ο ΕΝ ΤΗ

ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ

ΜΕΛΕΤΟΜΕΝΟΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΑΠΟΙΚΙΣΜΟΣ

Υπό τὸν τίτλον "Η μικρά Ασία στάδιον Γερμανικοῦ άποικισμού", έξεδόθη έν Βερολίνῳ έκαιοντασέλιδον πονημάτιον σκόπου να παρακινήσῃ τοὺς Γερμανοὺς όπως σπεύσωσιν εις Μικράν Ασίαν προς κατάληψιν γαιῶν πρίν αὐται διανεμηθῶσιν μεταξύ των Ελλήνων Αρμενίων και των εκ των άπολεσθεισῶν έν Εὐρώπῃ τουρκικῶν κτήσεων άπαύστως μεταναστεύόντων όθωμανῶν. Ο συγγραφεὺς του βιβλίου τούτου Γερμανικός. Κέργερ ύφηγητῆς της έν Βερολίνῳ γεωπονικῆς Ακαδημίας διέτρεξεν έπίτηδες, έντός βραχυτάτου ὅμως την εύφορον χώραν έρευνήσας αὐτήν ως έδυνήθη, υπό πάσας τάς εἰσόδους και κρίνει ως καταλληλοτάτην προς άποικισμόν του πλεονάζοντος γερμανικοῦ πληθυσμοῦ. Δεν είναι άνάγκη βεβαίως να είπωμεν ένταῦθα ότι τὸν λογαριασμόν αὐτοῦ "κάμνει χωρίς τὸν ξενοδόχον". Άλλως αὐτὸς οὗτος όμολογεῖ την δραστηριότητα και παρατηρουμένην προκοπὴν του Ελληνικοῦ και Αρμενικοῦ στοιχείου έν τη Μ. Ασία και φοβείται μήπως έν αὐτοῖς εύρωσιν οί Γερμανοί δυσκαταγωνίστους άνταγωνιστάς. Πλέκει εἴτα τὸ έγκώμιον του έν Μικρασία τούρκου γεωργοῦ πολὺ ὅμως φοβούμεθα ότι τοὺς Ελληνας έξελάμβανεν ως Τούρκους μή σπουδαίως μελετή-

σας τὸν τόπον, άλλα περιορισθεῖς να διατρέξῃ την χώραν μόνον δια του σιδηροδρομικοῦ συρμοῦ, δηλαδή έλάχιστον τμήμα της χώρας. Οί Γερμανοί δεν είναι νυν ή πρώτη φορά καθ' ήν στρέφουσι την προσοχήν αὐτῶν εις την Μ. Ασίαν επανειλημμένως δ' άνέθηκαν εις ειδικὰς άποστολάς την μελέτην αὐτῆς επί σκοπῷ άποικισμού. Ο σοφὸς νυν Κέργερ συμβουλεύει την καθ' έκαιονμύρια μετάναστευσιν των Γερμανῶν εις αὐτήν. Ελπίζωμεν ότι τά μεγάλα ταῦτα σχέδια θέλουνσι μείνῃ μόνον επί του χαρτοῦ.

ΑΓΓΛΟΙ ΚΑΙ ΜΑΡΟΚΟΝ

Εν Αιγύπτῳ ή Αγγλία αὐτοδικει αὐθαιρέτως, όλιγορούσα των διαμαρτυρήσεων άλλων δυνάμεων άλλ' έν Μαρόκκῳ επικαλεῖται την Εὐρωπαϊκὴν σύμπραξιν. Ο "Χρόνος", προδόμενος μή ο Σουλτάνος άποκρούσῃ τά αίτήματα και του νέου Αγγλου άπεσταλμένου, συνηγορεῖ υπέρ της άλληλεγγύης των εύρωπαϊκῶν συμπερόντων. "Αντι να δοθῇ (γράφει) εις τὸν Σουλτάνον εἰκαρία να προσβάλλῃ αὐτῆς τὸν άντιπρόσωπον της Αγγλίας, δέον να καταστή αὐτῷ δῆλον άνευ άναβολῆς ότι ή χώρα αὐτῇ και ή Εὐρώπῃ έν γένει δεν άνέχονται όνειδισμοῦς. Ας παραδειγματισθῇ ο Σουλτάνος εκ της προσφάτου δράσεως της βρετανικῆς κηubernήσεως προς την Αἴγυπτον. Η ταχύτης, μεθ' ής άντεμετωπίσθη ή έν Αιγύπτῳ κρίσις, ή προθυμία, μεθ' ής ο λόρδος Ρόζβερης προέβη εις έντονα μέτρα προς έξασφάλισιν των έν Αιγύπτῳ Εὐρωπαίων, ή ή στερεότης του έργου ήμῶν παρὰ τὸν Νείλον, δεν πρέπει να διαλάθωσι την προσοχήν της μαροκινῆς Μεγαλειότητος. Τά συμφέροντα ήμῶν και αἱ ευθύναι δεν είναι έν Μαρόκκῳ όσα έν Αιγύπτῳ. Αλλά μετά πάντων των εύρωπαϊκῶν κρατῶν ένδιαφερόμεθα και ήμεῖς υπέρ της αγαθῆς διοικήσεως της χώρας εκείνης, υπέρ του έμπορικοῦ αὐτῆς μέλλοντος, υπέρ της άσφαλείας των Εὐρωπαίων. Πρώτον καθήκον του Ριζβεθέ έσται να παραστήσῃ εις τοὺς έν Ταγγέρῃ άντιπροσώπους των δυνάμεων την ταυτότητα ταύ-

(39) ΥΠΟΦΥΛΛΙΣ "ΟΔΗΣΣΟΥ" (39)

ΟΙ ΔΙΑΔΥΜΟΙ

(Πρωτότυπον κοινωνικόν διήγημα)

ὕπῳ

Γ. Ο ΣΚΑΝΑΒΗ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

B!

— Αδύνατον, έλεγε καθ' εαυτόν, αδύνατον να είναι τῇ συγκαταθέσει της Δωροθέας ή εκ της γλυκειάς ταύτης οικίας άπομάκρυνσίς μου. Τό έπιστόλιον, κάλλιον παντός άλλου όμιλεῖ περί του εναντίου, "Ο πατήρ μου, μοι

γράφει δια πρώτην φοράν ή άδρά χείρ της, ο πατήρ μοι άπηγόρευσε του λοιπού να σὲ βλέπω" τι συμβαίνει λοιπόν; Α! άναίδῃ δοῦκα, άκριβὰ θα μοι τὸ πληρώσῃς.

Ητο άκριβῶς ή ᾠρα καθ' ήν ήτοιμάζετο να απέλθῃ εκ της Δωροθέας ή Οδοωρέττα, αὐτῇ δέ έλαχε να άνοίξῃ την θύραν.

Η άτυχῆς κόρη, γνωρίζουσα την διαταγήν του Ανωτέτου έξεπλάγη αλλά συγχρόνως και έμειδίασε χαιρεκάκως ιδούσα τὸν Γεώργιον.

Εἶναι περίεργοι οί χαρακτήρες των υπό της φύσεως ήδικημένων τούτων όντων. Φρονούσιν ότι υπερέχουσι των άλλων κατά τά έπικτήτα λεγόμενα προτερήματα, προσοικειοῦνται αὐτοπροαιρέτως, σωματικὴν καλλονήν, τρόπους ευγενείας και εἴτινος άλλου έστέρησεν

αὐτῶν ή φύσις, και ιδίᾳ εκείνων άτινα βλέπουσιν υπάρχοντα παρὰ τοῖς άλλοις.

Η άτυχῆς Οδοωρέτα ήτο έν εξ' εκείνων των πλασμάτων. Αἱ έπισκέψεις του Γεωργίου παρὰ τῇ Δωροθέᾳ, οί γλυκεῖς του λόγοι, εύπροσηγορία μεθ' ής έφέρετο παρὰ τῇ νεάνιδι, έξήψαν τὸ μῖσος της Οδοωρέττας προς την Δωροθέαν, και έγέννησαν άφ' έτέρου σφοδρόν πάθος έν τῇ καρδίᾳ της, υπέρ καταχρηστικῶς έν τῇ περιστάσει ταύτῃ παρὰ τοῖς πολλοῖς Εὐως καλεῖται.

Η Οδοωρέτα έξήλεγε συγχρόνως και την ωραιότητα της Δωροθέας και την προς αὐτήν εύγενῇ συμπεριφορὰν του Γεωργίου. Ηγάπα τὸν Γεώργιον αλλά συγχρόνως και τὸν έμίσει διότι δεν άνταπεκρίνετο, οὐδ' επ' έλάχιστον, εις την άγάπην της ταύτην προτιμών ταύτης την Δωροθέαν ήτις, ως αὐτῇ έφαν-

τάζετο, δεν ήτο και πολὺ δά άραιότερα της.

Δια τοῦτο μετά σπουδῆς έτρεξε να φέρῃ προς τὸν Γεώργιον τὸ έπιστόλιον εκείνο τὸ άγγέλλον την δυστυχίαν του, τάς δέ ύπονοίας του πατρός της Δωροθέας τεχνιέντως ίπεδύθησαν οὕτως ώστε συνετέλεσαν εις την άπομάκρυνσιν εκ της οικίας του Γεωργίου. Τούτο άφού ήδη έγένετο έδλεπεν οτι οὐδέν πλέον άντετάσσετο εις τὸ να προσπαθήσῃ να κατακτήσῃ την καρδίαν του λατρευτοῦ της:

— Και πάλιν έδῶ, κύριε Γεώργιε, ύστερα από τέτοια προσβολή; Δεν τῶλπιζα να σᾶς πῶ! εἶπεν ή Οδοωρέτα άνοίζασα την θύραν.

— Οί λόγοι περιττοί εἶπεν ο Γεώργιος ψυχρῶς, θέλω να ιδῶ την κυρίαν σας.

— Την κυρίαν μου; Οχι δα δεν εἶ-

την τῶν συμπερόντων. Εβεβαιώσαμεν τὴν τε Γαλλίαν καὶ τὴν Ἰσπανίαν ὅτι ἐν Μαρόκκῳ οὐδὲν ζητοῦμεν ἀποκλειστικῶς ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν. Μόνος σκοπὸς εἶναι ἡ προαγωγή τῶν κοινῶν συμπερόντων τῆς Εὐρώπης. Ἀγωνίζομεθα νὰ πείσωμεν τὸν Σουλτάνον νὰ προνοήσῃ κάλλιον περὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν Εὐρωπαίων καὶ νὰ παραχωρήσῃ δόσιν τινὰ ἐμπορικῆς ἐλευθερίας. Τὰ συμπερόντα ἡμῶν ταῦτα συνταυτίζονται πρὸς τὰ τῆς Γαλλίας, τῆς αἰ. ἀλγεριναὶ κτήσεις συνορεύουσι πρὸς τὸ Μαρόκκον, καὶ πρὸς τὰ τῆς Ἰσπανίας, ἡττινεῖται ἡ ἐγγυτάτη αὐτῇ γείτων. Αἱ ἀμοιβαῖαι ἀντιζηλῖαι συνέτελεσαν πλεότερον ἢ ὁ φανατισμὸς τῆς μαροκκινῆς αὐλῆς, ὅπως ἡ χώρα ἐκείνη μένῃ κλειστῇ τῇ Εὐρώπῃ. Ἀλλὰ τὰ πρόσπρατα συμβάντα ἐδίδαξαν, πιστεύομεν, πάντας ὅτι ἡ ἀνευ ἐπιφυλάξεως σύμπραξις εἶνε τὸ ἄριστον μέσον πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ κοινού σκοποῦ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

—Ο—

Τὴν προσεχῇ Τρίτην ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Υπαπαντῆς, ἡ «Οδυσσὸς» δὲν ἐκδίδεται.

— Τὰ περιβόητα ἔγγραφα τοῦ Ἰάκωβων ἐδημοσιεύθησαν ἤδη εἰς τεύχος ἐκ 253 σελίδων, μετὰ προλόγου τοῦ κ. Δημητρίου Πέτρου, προέδρου τῆς Σοβράνειας καὶ δημάρχου τῆς Σόφιας. Ὁ Βούλγαρος οὗτος πατριώτης, παραδεχόμενος ὡς ἀναμφισβήτητον τὴν γνησιότητα τῶν ἐγγράφων, ἀναθεωρεῖ τὴν πολιτικὴν τῆς Ρωσσίας πρὸς τὴν Βουλγαρίαν καὶ ἀπολύγει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι πᾶς Βούλγαρος ὀφείλει νὰ θεωρῇ τὴν Ρωσσίαν ὡς ἀσπονδον ἐχθρόν. «Μόνος σκοπὸς τῆς Ρωσσίας (γράφει) ἦτον νὰ καταστήσῃ τὴν Βουλγαρίαν δευτέραν Φιλανδίαν. Καθῆκον ἔχομεν λοιπὸν πάντες νὰ διαρρήξωμεν καὶ τοὺς ὑφισταμένους ἐπὶ πρὸς τὴν Ρωσσίαν δεσμούς. Αἰρομένης πάσης ρωσικῆς ἀναμίξεως εἰς τὰ ἡμέτερα πράγματα, ἡ χώρα θ' ἀναπτύχῃ ἐν αὐτονομίᾳ τούναντίον, ἡ προσέγγις πρὸς τὴν Ρωσσίαν θὰ ἐδύζιζε τὴν Βουλγαρίαν εἰς νέας ἐπικινδύνους κρίσεις. Ὡς ἄλλοτε ἐθεωρεῖτο αἰσχρὸς πᾶς ὁ ὁμιλῶν κατὰ τῆς Ρωσσίας, ἐντροπὴ εἶναι σήμερον νὰ τρέφῃ τις οἰονδήποτε αἰσθημα φιλίας πρὸς δύναμιν παραγνωρίζουσαν καὶ πε-

ριφρονοῦσαν τὸ δικαίωμα τῆς Βουλγαρίας πρὸς ἐθνικὴν ὑπαρξιν».

— Λέγεται ὅτι πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τῆς Α. Β. Υ. τοῦ ἡγεμόνος Φερδινάνδου, ὁ Εὐαρχος ἀπηύθυνεν αὐτῷ γράμμα συντεταγμένον μὲν ἐν γλώσσῃ μεμετρομένη καὶ περαῖνον διὰ διαβεβαιώσεων εὐλαβείας, περιέχον ὅμως καὶ πάλιν τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι πάντα τὰ μέλη τοῦ βουλγαρικοῦ κλήρου ἀποφαίνονται κατὰ τῆς τροπολογίας τοῦ τριακοστοῦ ὀγδούου ἄρθρου τοῦ Συντάγματος. «Ἡ βουλγαρικὴ Ἐκκλησία (λέγει ὁ Εὐαρχος) διατελεῖ εἰς διηνεκὴ πάλιν πρὸς τὴν ῥωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν καὶ πρὸς τὰς προσηλυτιστικὰς αὐτῆς ῥοπὰς ἐν Ἀνατολῇ, ἐὰν δ' ἡ ἐπὶ τοῦ βουλγαρικοῦ θρόνου δυναστεία μείνῃ καθολικὴ, ἡ ἐθνικὴ Ἐκκλησία θ' ἀπωλέσῃ τὸ φυσικὸν αὐτῆς ἔρεισμα, τὸν ἡγεμόνα, θ' ἀναγκασθῇ δὲ πολλάκις ἐν τῇ κατὰ τοῦ παπισμοῦ ἀμύνη νὰ θίξῃ τὰ θρησκευτικὰ τοῦ ἡγεμόνος αἰσθήματα. Ἡ ἀντίθεσις αὕτη θὰ ἐξημιῶν καὶ τῆς χάρας καὶ τῆς δυναστείας τὰ συμπερόντα. Ἀλλὰ καὶ ὁ λαὸς καταδικάζει ὁμοφώνως τὴν τροπολογίαν, ἐὰν δὲ θέλῃ νὰ πεισθῇ περὶ τούτου ἡ Ὑψ. Ὑψ., ἂς φροντίσῃ μόνον, ὅπως αἱ ἐκλογαὶ τῆς μεγάλης Σοβράνειας διεξαχθῶσιν ἐλευθέρως». Ὁ Εὐαρχος συμβουλεύει ἐν τέλει τὸν ἡγεμόνα ν' ἀντιστῇ κατὰ τῆς μεταβολῆς τοῦ 3ου ἄρθρου ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ συμφέροντι καὶ ἐπ' ἀγαθῇ τῆς πατρίδος.

— Ἀν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως τῆς 25 Ἰανουαρίου τρέχ. εἴτους ἐδημοσιεύθῃ ὁ νόμος περὶ ἰδρύσεως εταιρίας «Βουλγαρικῆς Ἐμπορικῆς Ἀεροπλοΐας». Ὁ περὶ οὗ νόμος εἶχε ψηφισθῇ ὑπὸ τῆς Σοβράνειας τῇ 14 Δεκεμβρίου.

Ὁ νόμος συνοδεύεται καὶ ὑπὸ τοῦ κανονιστοῦ, δι' οὗ κανονίζονται ἐν λεπτομερείᾳ τὰ πάντα. Τὸ Κεφάλαιον τῆς δὲ ὑποτελεῖται ἐκ δύο ἐκατομμυρίων λέβων ὧν τὸ 1/4 θέλει καταβάλῃ ἡ Κυβέρνησις. Θέλουσιν ἐκδοθῇ 5,000 μετοχαί, ἐκάστη πρὸς 400 λέβα. Ἐδρα δὲ εἶναι ἡ Βάρνα, ὑποχρεοῦται δὲ ἡ εταιρία νὰ ἀγοράσῃ τοὐλάχιστον δύο ἀτμόπλοια, ὧν τὸ ἐν τὸ μικρότερον ἀποκλειστικῶς θέλει συνδέει τοὺς βουλγαρικοὺς λιμένας, τὸ δὲ ἕτερον θὰ ἐκτελῇ ταξείδια μέχρι Κων/πόλεως.

— Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς καταγίνεται εἰς τὴν σύνταξιν γενικοῦ δασμολογίου καὶ οὕτω θὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὰς συμφωνίας τοῦ 1889, αἵτινες ὑπὸ οἰκονομικὴν ἐποψὴν ἀπεδείχθησαν ὅλως ἀσύμφοροι οὐ μόνον διὰ τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἀλλὰ καὶ ὅλως κακαστρεπτικαὶ τῆς νηπιαζούσης ἡμῶν κιομηχανίας καὶ τῶν τεχνηγῶν ἡμῶν

Τὸ νομοσχέδιον εἶναι ἔτοιμον καὶ ἐδόθη πρὸς ἐκτύπωσιν.

— Ἐν Φιλιππουπόλει ἡ πρὸς βοήθειαν τῶν πτωχῶν καὶ ἐκ τοῦ ψύχους ὑποφερόντων, συστηθεῖσα ἐπιτροπὴ, ἐν τῷς τεσσαρῶν ἡμερῶν συνέλεξε περὶ τὰ 3,200 λέβα, διένειμε δὲ ἄρτον, ἀνθρακας καὶ μέρος εἰς χρήματα.

— Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἡ Εφορεία τῆς εταιρίας «Αγ. Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου» ἐψήφισε, συνεπείᾳ αἰτήσεως τοῦ Εὐαρχου 1250 λίρας βούθειαν, εἰς διαφόρους ἐν Μακεδονίᾳ Κοινότητας, πρὸς οἰκοδομὴν σχολείων καὶ ἐκκλησιῶν, καὶ κρυῖας εἰς τὰς Κοινότητας, τῆς Στρομίτης, Ρεσέν, Ἐδινέ, Βιτωλίων, Κρατόβου καὶ Νευροκοπίου.

— Τηλεγράφημα ἐκ Κων/πόλεως ἀγγέλλει ὅτι ἡ ἐν Μουσταφᾷ διήμερος κάθαρσις κατηργήθη. ἀντ' αὐτῆς δὲ θὰ τελεῖται ἱατρικὴ ἐπίσκεψις καὶ ἀπολύμανσις τῶν ἐφοδίων, διαρκοῦσαι ἐπὶ δωδεκάωρον.

— Ἐπιστέλλουσι ἐκ Κων/πόλεως εἰς εὐρωπαϊκὰς ἐφημερίδας :

«Παρατηρήθη ὅτι ἡ Βουλγαρικὴ ἐφημερίς «Νοβίνι», ὄργανον τῆς Εὐαρχίας ἐκδιδόμενον δις τῆς ἐβδομάδος ἐν Κ/πόλει, ὑπεχρεώθη τῇ διαταγῇ τῆς Ὑψ. Πύλης νὰ διακόψῃ παντελῶς τὴν σφοδρὰν λογομαχίαν ἣν ἡγεῖρε κατὰ τῆς «Σφομποδάς», ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ βουλγαρικοῦ Συντάγματος. Αἱ ὑπὸ τοῦ Εὐαρχου γενόμεναι παραστάσεις πρὸς τὸν Μ. Βεζύρην Δεσπότην πᾶσαν πρὸς ἄρσιν τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης ἔμειναν ἀτελέσφοροι, τοῦτο δὲ ἐπαρκῶς καταδεικνύει ὅτι ἡ Ὑψ. Πύλη ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀναθεωρήσεως εἶναι συμφωνὸς μετὰ τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως καὶ ὅτι ἐπιθυμεῖ, ἐφ' ὅσον τουλάχιστον ἀπ' αὐτῆς ἐξαρτᾶται, νὰ μὴ ἐπαναληφθῇ ἡ λογομαχία.

— Τῇ 16 Φεβρουαρίου γενήσεται ἐν τῇ διαρκείᾳ ἐπιτροπῇ τοῦ νομοῦ Φιλ/πόλεως συναγωνισμὸς μειοδοσίας διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῆς νομαρχιακῆς ὁδοῦ Φιλ/πόλεως—Στενιμάχου. Ἡ μειοδοσία ἀρξεται ἐκ τοῦ ποσοῦ 9570 λέβ.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΝ.—Φαίνεται ὅτι τὸ δημοτικὸν τῆς πόλεως ἡμῶν συμβούλιον περὶ ἄλλα περισπῶμεν ν, ἀρρημέλυσεν ὑψηλοτάτου καὶ ἱεροῦ καθήκοντος ἀφορῶντος τὴν ὑγίαν καθ' ὅλου τῆς πόλεως. Τὰ κάρρα τὰ ὅποια συναροῖζον τὰς ἐκ τῶν ὁδῶν ἀκαθαρσίας, διέρχονται μόνον διὰ τῶν κεντρικωτέρων ὁδῶν, παραβλέποντα τὰς ἀποκέντρους. Τοῦτο ὅμως δὲν ἐμποδίζει ἐννοεῖται τοὺς ἐντεταλμένους τὴν ἐπιστάσιαν τῆς καθαριότητος τῶν τοιούτων ὁδῶν νὰ ἐπιβάλλωσιν εἰς πρό-

στιμὸν πάντα ὄντινα τολμήσῃ νὰ ἐκθέσῃ κατὰ τὸ σῶνθηες τὰ σ κ ο υ π ῖ δ ι α τοῦ σπητιοῦ τοῦ εἰς τὸν δρόμον διὰ νὰ περάσῃ τὸ ἀ μ ἄ ξ ι καὶ τὰ παραλάβῃ· ἀδ.ἀφορον ἂν τὸ ἀ μ ἄ ξ ι δὲν διέρχεται ἐκεῖθεν. Δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐπαναλάβωμεν τὰ τοιαῦτα· εἴμεθα δὲ βέβαιοι ὅτι οἱ ἀρμόδιοι θὰ λάβωσι τὰ μέτρα τῶν.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΙΕΡΕΙΣ.—Δημαρχιακὸν διατάγματι ἐντέλλονται οἱ ἱερεῖς ἐπὶ ποιῇ προσίμου, νὰ μὴ προβαίνωσι τοῦ λοιποῦ εἰς τέλεσιν μυστηρίων βαπτίσματος ἡ γάμου πρὶν ἢ οἱ ἐνδιαφερόμενοι παρουσιάσωσιν ἐπὶ τυύτῳ κανονικὴν τοῦ δημαρχείου ἄδειαν. Ἀς λάβωσι λοιπὸν τὰ μέτρα τῶν ὅσοι σκοπεύον νὰ νυμφευθοῦν!

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΓΙΗΡΕΣΙΑ «ΟΔΗΣΣΟΥ»

Βιέννη 28 Ἰανουαρίου — Κατὰ τὴν Ἐλευθερίαν ὁ Τσάρος ἐπεφόρτισε τὸν Σιζήν νὰ ἐκφράσῃ τῷ Μορενστάιν τὴν λύπην τοῦ ἐπὶ ταῖς ἐκτοξευθήσας συκοφαντίαις.

Βιέννη — Εἰς τὸ Αὐτοκρατορικὸν γεῦμα ἐν τοῖς Ἀνακτόροις παρεκάθησαν σήμερον οἱ Βούλγαροι ὑπολοχαγοὶ Παύλῳ καὶ Χρήστῳ Ἰβάνωφ.

Βουκουρέστιον — Χθὲς ἐν τοῖς Ἀνακτόροις παρεκάθησαν εἰς τὸ γεῦμα 80 ἄτομα, ἐν οἷς οἱ ὑπουργοί, οἱ Πρόεδροι τῶν Βουλῶν, ὁ Μητροπολίτης, οἱ ἀνώτατοι βαθμοῦχοι καὶ ὁ Φρούραρχος. Ἡ Βουλὴ ἐξάκολουθεῖ τρίτην ἡδὴ ἡμέραν τὴν συζήτησιν τοῦ νόμου περὶ τῆς ἀγροτικῆς χωροφυλακῆς.

Παρίσιον — Ὁλόκληρος ὁ τόπος ἀποδίδει μεγάλην σημασίαν εἰς τὸν λόγον τοῦ Καβαλινάκ, χθὲς οὗτος ὑπηνίχθη περὶ τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας. Οἱ συντηρητικοὶ θεωροῦν τὴν θέσιν τοῦ ὑπουργοῦ, λίαν σεσαλευμένην. Ὁ Φιγαρώ λέγει ὅτι ἐὰν οἱ ὑπουργοὶ συνησθάνοντο τὴν κατάστασιν τῆς Βουλῆς ἤθελον παραιτηθῇ, διὰ ν' ἀνέλθωσιν εἰς τὰς ὑπουργικὰς ἐδρας ἄνθρωποι ἐπιθυμοῦντες τὴν Διάλυσιν τῆς Βουλῆς.

Σόφια.— Ἡ ἐγγράφῃ εἰς τὸ Βουλγαρικὸν δάνειον ἐκαλύφθη πολυλάνκις.

Βιέννη — Ὁ Νέος Ἐλευθέρος Τύπος ζητεῖ τὴν παραχώρησιν τοῦ παγίου χρέους τοῦ Μαρτίου, ὑπερβαίνοντος τὰ ἐννενηκόνα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν. Ἐπίσης καὶ τὸ τῆς Οὐγγα-

μαι ὑπρέτριά της! Ἀλλὰ μὲ φαίνεσθε ὠργισμένος ἐναντίον μου, τί ἔχετε; Καὶ ἐγὼ ἡ καὶ ἡ μὲν ἡ εἶχα νὰ σὰς φανερώσω τόσα πράγματα!...

— Ἐχεις νὰ μοὶ ὁμιλήσῃς κατ' ἰδίαν, ἐμέ;

— Μάλιστα, καὶ περὶ σοβαρὰ πράγματα.

— Περὶ σοβαρῶν πραγμάτων; Τί συμβαίνει ὁμίλει.

Ἡ Οὐδωρέττα ἔρριψε κακεντρεχὲς βλέμμα περὶ αὐτήν, βεβαιωθείσα δὲ ὅτι οὐδεὶς τὴν βλέπει, προσέθηκεν:

— Ἀν καὶ δὲν θὰ μένετε, εὐχαριστημένος ὅμως πρέπει νὰ σὰς τὸ πῶ ἡ κόρη τὴν ὁποίαν ἀγαπᾶτε, δὲν σὰς ἀγαπᾶ...

Ἡ ὕψις τοῦ Γεωργίου κατέστη πελιδνή, ἐν τούτοις κατάρθωσε νὰ ἀποκρύψῃ τὴν ὀδινηροτάτην ἰσναίσθησιν τὴν ὁποίαν ἠσθάνετο.

— Αὐτὸ τὸ ἀσχημοκόριτο, τώρα τόσα λόγια μὲ εἶπε γιὰ σὰς. Μὴ βλέπετε ποῦ φαίνεται τόσα ὠραία ἡ ψυχὴ της εἶναι πολὺ κακὴ, ἀφοῦ τὸν ἴδιο τὸν πατέρα της δὲν τὸν ἀγαπᾶ.

Ε! λοιπὸν ποτὲ δὲν θὰ μείνετε εὐχαριστημένος ἀπὸ γυναῖκα ἡ ὅποια δὲν σὰς ἀγαπᾶ, καὶ ὅχι μόνον αὐτό, ἀλλὰ σὰς περιφρονεῖ. Ἦθελον νὰ σὰς προτείνω ὅτι ἂν ὑπῆρχε... καμμιά ἄλλη, ἡ ὅποια... ἡ ὅποια...

— Ἡ ὅποια; λέγε... ἐφώνησεν ἐν συγκινήσει ὁ Γεώργιος.

— Ἡ ὅποια νὰ σὰς ἀγαπᾶ, νὰ σὰς... λατρεύῃ...

Δὲν ἐπρόλαβε νὰ τελευτήσῃ τὴν φράσιν της, διότι ὁ Γεώργιος ἤρπασεν αὐτὴν ἐκ τῆς κόμης καὶ ἔρριψε κατὰ γῆς λέγων:

— Ἀθλία! οὕτως ἀνταμοίβεις τὸν ἄρτον τὸν ὅποιον σοὶ παρέχουν ἐδῶ μέσα ἐξ εὐσπλαχνίας; Καὶ ὠρμησεν αὐθαρρῇ πρὸς τὴν κλίμακα καὶ ἀνελθὼν εἰσῆλθεν ἐν ὁρμῇ εἰς τὴν αἴθυσαν.

Ἡ Οὐδωρέττα δῆξασα τὸν δάκτυλον—σημεῖον ταχείας ἐκδικήσεως—ἡ γέρῃ ἐν σπουδῇ καὶ ἐξήλθεν τῆς θύρας.

Ἦτο ἀκριβῶς ἡ δεκάτη π. μ. ὥρα. Ὁ Γεώργιος εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιον ὅπου ἡ Δωροθέα καθημένη ἀνεγίνωσκεν ἐπὶ τινος βιβλίου.

Ὁ Γεώργιος ἐπλησίασεν αὐτήν οὐδὲν ταραχθεῖσαν ἐκ τῆς ἐπισκέψεώς του ταύτης, ἡ δὲ Δωροθέα ἔτεινεν αὐτῷ ὡς συνήθως τὴν χεῖρα, ἀφοῦ ὅμως ἔρριψε βλέμμα περιφρόντι ἐπὶ τοῦ ὠρολογίου τοῦ τοίχου.

Ὁ Γεώργιος ἔλαβεν εὐσεβάστως τὴν

χεῖρά της καὶ ἐν τῇ μέθῃ τῆς χαρᾶς του, ἔμεινεν ἀκίνητος, σωπηλὸς καὶ σύννους συνελθὼν δὲ ἐτόλμησε ν' ἀρθρώσῃ:

— Μὲ συγχωρεῖτε δεσποινίς... δὲν περιέμενον τοιαύτην... ὑποδοχὴν καί.

— Ἐγὼ ὅμως περιέμενον τὴν ἐπίσκεψίν σας, προσέθηκεν ἀφελῶς ἡ νέα κόρη.

— Τὴν περιεμένατε; Καὶ διὰ ποῖον λοιπὸν ἦτο τὸ κατηραμένον ἐκείνο ἐπιστόλιον;

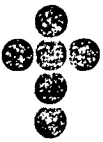
— Ἐξέφραξε ἀπλοῦστατα τὴν δέλησιν τοῦ πατρός μου, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὴν ἰδικήν μου. Ἐγραψον ὅτι δὲν πρέπει τοῦ λοιποῦ νὰ βλέπωμεθα διότι σέβομαι τὴν θέλησιν τοῦ πατρός μου. Ἀλλὰ περιέμενον τὴν τελευταίαν ταύτην ἐπίσκεψίν σας ὡς τὴν ἀποχαιρετητήριον, διότι δὲν ἦτο δυνατόν τόσων ἐτῶν ἀναστροφή νὰ διαρραγῇ ἀνευ τῆς ἀπαγγελίας ἐνὸς προσωπικοῦ «Χαίρετε».

(ἀκολουθεῖ).

ρίας δεικνύει εὐάρεστα αποτελέσματα.

Μαυσαλία. — Η ὕμνη κατὰ τὰς πάλαιους βραίνει ἐπὶ τῇ βελτίᾳ, ἀπὸ γὰρ τὴν ἐσπέρᾳ οὐδεὶς θάνατος ὑποπτεῖ, ἐξαιρέτως ἐν μόνον κρούσμα, παρουσιάζον χολερική συμπτώματα, ἀλλ' ἀκίνδυνον.

Αθήναι. — Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ζοφινός ἀνεχώρησε εἰς Ρώμην μετὰ τὴν ἐγγειρία συγγαμνῶν ἐπιστολῶν τοῦ Βασιλέως πρὸς τὸν Πάπαν ἐπὶ τῇ Ιωβδαίᾳ Αὐτοῦ.

Λέριον Κυριακὴν 31 λήγοντος, ἐν τῇ ἐνταῦθα ἑλλην. Μητροπολιτικῇ ναφ τελείται ἐτήσιον ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς πολυκλαύστου ἡμῶν συζύγου, μητρὸς, θυγατρὸς καὶ ἀδελφῆς

ΖΩΗΣ Ν. ΧΑΔΖΗ ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Παρακαλοῦνται ὅθεν οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι καὶ οἱ τιμῶντες τὴν μνήμην τῆς μακαρίτιδος ὅπως συνενέσωσι μετ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὑψιστον Πατέρα τῆς ψυχῆς αὐτῆς δεήσεις των.

Εν Βάρνῃ 30 Ιανουαρίου 1893.

Οἱ τελλομένοι
Ν. Χ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ
ΚΟΡΑΛΙΑ Ν. Χ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ
ΦΟΡΗΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ
μετὰ τῆς συζύγου
καὶ τῶν τέκνων του.

ΑΓΓΕΛΙΑ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαιρομένων ὅτι πωλεῖται ἡ γνωστή ἐν Μουσάλλᾳ κατὰ τὴν ὁδὸν Πρεσλάβσκα νεόδμητος οἰκοδομὴ τοῦ μακαρίτου Ιωάννου Ποριώτου ἀποτελουμένην ἐκ τεσσάρων εὐρυχωρῶν ἐργαστηρίων καὶ μιᾶς εὐαέρου οἰκίας μετὰ ἐξωρατίων, ὑπογείου, μαγειρίου, καὶ αὐλῆς.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἀγοράσωσι τὸ εἰς κεντρικωτάτην θέσιν κείμενον τοῦτο κτίριον ἄς ἀπευθυνθῶσιν εἰς τὸν κ. Χρήστον Συμεῶναφ (Καραμανλῆν) παντοπώλην ἀπέναντι τοῦ Δημαρχείου.

ΠΟΙΚΙΛΑ

ΙΑΤΡΙΚΑΙ ΔΕΙΞΙΔΑΙΜΟΝΙΑΙ ΕΝ ΣΙΝΙΚΙ. — Εἴαν ἡ «Ἑβδομαδιαία ἐφημερίς» ἐδέχτο πρὸς καταχώρησιν ἐν τοῖς χρονικοῖς ἢ τοῖς ποικίλοις, γράφει ὁ ἀνταποκριτὴς αὐτῆς Βλάγκ, θὰ ἐπέστελλον ταύτῃ ἐνδιαφέροντά τινα περὶ τῶν προσφάτων ταραχῶν, αἵτινες συνέβησαν ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Γιάν-Τσε-Κιάγκ ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἱατρικὴν. Βεβαίως ἀνέγνωσε εἰς τὰς πελτικὰς ἐφημερίδας τοῦ τελευταίου ἔτους, ὅτι ἡ πρόφασις πολλῶν στάσεων τοῦ Κινεζικοῦ ὄχλου κατὰ τῶν χριστιανικῶν ὀρφανοτροφείων ἢ μοναστηρίων ἦτο νὰ βεβαιωθῇ, ὅτι τὰ ἀποθνήσκοντα πτωχὰ παῖδια ἐν τοῖς ὀρφανοτροφείοις τούτοις ἐστεροῦντο διαφόρων μελῶν τοῦ σώματος των, (ὀφθαλμῶν, καρδίας, ὀ-

χεαν) ἀφαιρούμενων πρὸς ἱατρικὴν χρῆσιν, καὶ ἄν (μελῶν) οἱ ἱερατοστολοὶ τῶν ἱδρυμάτων μεταχειρίζοντο πρὸς διατήρησιν τῆς ράμης καὶ ὑγείας των κατὰ τὰς ἐκδόσεις τοῦ ὄχλου. Οὐδὲν καινὸν ἐπὶ τὸν Πάον, καὶ ἡ το-νικὴ ἐνέργεια, ἦν ὁ κ. Βράουν Σε-κάρ ἀποδίδει εἰς χιρὸς διαφόρων ὀργάνων, εἶναι παραδεδομένη ἐν Κίνα ἀπὸ δέκα αἰώνων καὶ ἐπέκεινα. Ἡ ἐν Κίνα ἱατρικὴ ὅλη, τὸ Πεντσάο, ἢς ἡ πρᾶτη ἐκδοσις χρονολογεῖται πρὸ τῆς χριστιανικῆς ἐποχῆς, ἀλλ' ἦτις ἀνετυπώθη ἐν τῇ σταδιοδρομίᾳ τῆς ἐπιστήμης μεταγενέστερον κατὰ τὸν 18ῶν αἰῶνα ἐπὶ τοῦ σοφοῦ διδάκτορος Λί σι χιν, δὲν περιέχει ἐλάσσονα ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ ἐκδόσει (καθόσον αἱ ἐκδόσεις ἐν Κίνα διαρκοῦσιν ἐπὶ πολλὰ ἔτη) τῶν 37 φαρμάκων, κατασκευαζομένων ἐκ τῶν ὀργάνων, ἐκκρίσεων καὶ ἀπεκκρίσεων τοῦ ἀνθρώπινου σώματος. Αἰνῶς οἱ πρακτικοὶ Κινέζοι, ἱεραμένοι καὶ ἐντιμοὶ ἄλλως, δὲν παραγγέλλουσιν εἰ μὴ ὄργανα καὶ ἐκκρίσεις, ἅτινα προμυθεύονται χωρὶς νὰ βλάπτωσι τὸν παρέρχοντα ταῦτα (δηλ. μαλλία τῆς κεφαλῆς, τρίχας ἐψημένας, ὄνυχας ἀποπιταμένους, οἶρα ἐν ζυμᾷσει κλπ.) Ἀλλ' ἀγύρται ὑπάρχουσι πανταχοῦ, καὶ ἐν Κίνα οἱτοὶ ἐν ἀπελπισμέναις περιπτώσεσι, καὶ ἄς καλοῦνται, συμβουλεύουσιν αἶμα, ἥπαρ, ἢ πᾶν ἄλλο ὄργανον νεαροῦ παιδὸς προσφάτως φονευθέντος.

Ἡ πίστις αὕτη εἰς τὰς ἀρετὰς τῆς προσφάτου σαρκὸς εἶναι τοσοῦτον ἐρριζωμένη παρὰ τῇ ὄχλῳ, ὥστε δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ προσδράμωμεν εἰς τὴν μακροτάτην συλλογὴν τῆς ἐπισήμου «Ἐφημερίδος τοῦ Πεκίνου», ἐνθα εὑρίσκομεν εἴτε ἀριθμῶς παρεχομένας παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος εἰς παῖδια, ὧν ἡ τίκτη ἀγάπη ἐξέικτο μέχρι τοῦ σημείου ὥστε νὰ παράσχωσιν εἰς τοὺς ἑαυτῶν γονεῖς εὐρισκομένους ἐν βαρείᾳ ἀσθενείᾳ τεράχιον σαρκὸς ἐκ τοῦ βραχίονος των κεκομμένου πρὸς βρῶσιν, εἴτε (ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐγκληματικὸν μέρος) τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου καταγινωσκομένην κατ' ἀτόμου φονεύσαντος νεαρόν παῖδα ὅπως ἐξαίρεση ἐκ τοῦ σώματος τοῦ ὀργάνον τι (τὸ ἥπαρ τὸ πλεῖστον) πρὸς ἱατρικὴν χρῆσιν.

Ἡ αὕτη δεισιδαιμονία ἐπικρατεῖ καὶ ἐν Ἰαπωνίᾳ, ἐάν πιστεύσωμεν δίκην πρόσφατον καὶ πολὺκροτον, καὶ ἦν σύζυγός τις ἐφόνευσεν τὴν γυναῖκά του ἵνα παράσχῃ εἰς τὴν ἀσθενή μητέρα του τεράχιον ἐκ τοῦ ἥπατος αὐτῆς. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲ ἡ γυνὴ ἐξήτησεν ἀφ' ἑαυτῆς νὰ θυσιάσῃ ὅπως σώσῃ τὸ τέκνον τῆς ὑπὲρ ὃ σύζυγός της ἠθέλε κατ' ἀρχὰς νὰ φονεύσῃ πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν.

Δεὸν νὰ προσθέσωμεν ὅτι ἐν Κίνα ὁ ὄχλος πιστεύει κατὰ μέγα μέρος, ὅτι οἱ εὐρωπαῖοι γνωρίζουσι νὰ κάμνωσι τὸν ἄργυρον ἐκ τοῦ μολύβδου, ἀρκεῖ μόνον νὰ δύναται νὰ προμυθεύονται ὀφθαλμοῦς Κινέζων, τοὺς ὁποίους θέτουσιν ἐν τῇ σκευασίᾳ, καθόσον οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν εὐρωπαίων δὲν ἀξίζουν τίποτε, ὥς φαίνεται εἰς τὴν εἰδικὴν ταύτην περίπτωσιν.]

ΦΙΛΟΚΑΛΟΣ ΠΗΝΕΛΟΠΗ
Τὸ ἀρχαιότερον καὶ τελειότερον
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΡΓΟΧΕΙΡΩΝ
κατὰ τὴν δι' οἰκογενείας
καὶ Παρθενωγωγεία
Διευθυντὴς καὶ ἐκδότης
Α. ΛΑΕΞΙΑΔΗΣ. Ἐν Ἀθήναις
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΦΡ. ΧΡ. 10

„Η ΟΔΗΣΣΟΣ“

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ ΟΜΟΓΕΝΩΝ
ΚΑΤΑ ΤΟ 1893 ΕΚΔΟΛΟΓΗΣΕΙ ΤΗΝ ΤΡΙΤΤΗΝ
ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΚΔΟΣΙΝ ΜΕΤΑ ΠΟΛΛΩΝ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΝ
ΣΤΗΝ ΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΜΟΝΟΝ 15 ΛΕΒΑ.
ΕΞΑΜΗΝΟΣ 8.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΕΜΜΙΣΘΟΙ Η ΑΜΙΣΘΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΚΑΙ
ΕΠΙΣΤΑΤΑΙ ΕΠΙ ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ, ΕΙΣ ΠΑΣΑΝ ΤΗΣ
ΗΜΕΤΕΡΑΣ ΧΩΡΑΣ ΓΩΝΙΑΝ.

ΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΛΑΜΒΑΝΟΥΣΙ
ΔΩΡΕΑΝ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ ΗΜΕ-
ΤΕΡΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

„Η ΟΔΗΣΣΟΣ“

ΠΡΟΣ ΔΙΑΧΥΣΙΝ ΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ ΤΗΣ, ΑΡΧΕΤΑΙ ΔΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΜΑΤΩΝ ΚΑΤΑ
ΤΕΥΧΗ ΥΠΟ ΤΟ ΟΝΟΜΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΘΟΔΕΣΜΗ „ΟΔΗΣΣΟΥ“

ΕΚΑΣΤΟΝ ΤΕΥΧΟΣ ΑΠΟΤΕΛΟΥΜΕΝΟΝ ΕΚ ΔΥΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΩΝ
ΦΥΛΛΩΝ ΘΑ ΤΙΜΑΤΑΙ ΜΟΝΟΝ

ΤΕΣΑΡΑΚΟΝΤΑ ΕΚΑΤΟΣΤΟΝ

ΠΛΗΡΩΤΕΡΩΝ ΑΜΑ ΤΗ ΠΑΡΑΛΑΒΗ ΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς «Οδησοῦ» ἐν τῇ καπνοπωλείᾳ τοῦ κ. Γρ. Ἀρσενικοῦ καὶ ἐν τῇ κουρείᾳ τοῦ κ. Γρηγ. Χαδοῦμογλου, ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς πόλεσι παρὰ τοῖς διαφόροις ἀντιπροσώποις τῆς «Οδησοῦ».

ΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΜΑΤΑ ΘΑ ΩΣΙΝ ΕΡΓΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΑ ΚΑΙ
ΤΩΝ ΔΟΚΙΜΩΝ ΝΕΩΤΕΡΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΟΓΡΑΦΩΝ.
ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΥΠΟ ΤΑ ΠΙΣΤΗΡΙΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΜΑ

Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ ΡΕΖΕΔΑ

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΜΕΤΑ ΤΟΥΤΟ

ΠΡΟΓΟΝΗ ΚΑΙ ΜΗΤΡΥΙΑ

ΑΜΦΟΤΕΡΑ ΠΡΟΣΕΙΛΚΥΣΑΝ ΤΟΝ ΘΑΥΜΑΣΜΟΝ ΤΟΥ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΑ ΠΡΩΤΗΝ ΔΕ ΦΟΡΑΝ
ΜΕΤΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΓΛΩΣΣΑΝ.

ΜΗ ΧΑΝΕΤΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑΝ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ ΑΠΟΣΤΕΛΛΟΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑ
ΤΟΠΟΥΣ ΠΡΑΚΤΟΡΑΣ ΤΗΣ „ΟΔΗΣΣΟΥ“, ΠΡΟΣ
ΕΓΓΡΑΦΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ.

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΒΟΥΛΓ. ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ Βάρνα, 30 Ιανουαρίου 1893.

Ἐπικαταλλαγή (agio) Πωλήσεις, ἀργ. με χρυσὸν 2 80 Ἀγορά	ἀγορά εἰς χρυσὸν		πωλήσεις εἰς χρυσὸν		Συναλλάγματα εἰς χρυσὸν	
	λέβα	ἐκ.	λέβα	ἐκ.	λέβα	ἐκ.
Ρωσσίας χαρτ. ρούβλια	100	255	80	263	257	80
φράγκ. χρ. σά	100	—	—	101	—	—
Αὐστρίας χαρτ. φιαρ.	100	207	55	209	60	208
φράγκ. χρυσά	100	—	—	100	30	—
Γερμανίας μάρκ.	100	123	20	124	50	124
φρ. χρ.	100	—	—	100	60	—
Γαλλίας						
Βελγίου						
Ἰταλίας						
Ελβετ.						
φράγκα χρυσά	100	100	15	100	60	100
Ἀγγλίας						
λίρα στερλ.	1	25	17	25	28	25
φράγκ. χρυσά	100	—	—	100	60	—
Τουρκίας						
λίρα τουρκ.	1	22	70	22	85	—
φράγκ. χρυσά	100	—	—	100	30	—
Σερβίας						
Ρουμανίας						
φράγκα χρυσά	100	—	—	100	25	—
Τραπεζ. Ἀγγλίας, Γαλλίας Γερμανίας, Βελγίου καὶ Ελβετίας		99	—	100	—	—
Εἰκοσόφραγκον ἐν Βιέννῃ fl.	9.62					

Ὁ ἐλάχιστος ὅρος διὰ τὰς ἀνω ἐπικρατείας εἶναι 0.50 ἑκατοστὰ. Διὰ τὴν Τουρκίαν 1 λέβο
Προμήθεια δι' ἀποστολὰς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἑλλάδος 1/10 % ἑλάχιστος ὅρος 2 τοίκα